

**UCHWAŁA NR XI/210/25
RADY MIASTA TYCHY**

z dnia 24 kwietnia 2025 r.

w sprawie skargi na Przewodniczącego Komisji Porządku Publicznego, Zdrowia, Spraw Społecznych i Samorządowych Rady Miasta Tychy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 z późn. zm.), w związku z art. 223 § 1 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji,

Rada Miasta Tychy uchwala:

§ 1

Uznać Radę Miasta Tychy organem niewłaściwym do rozpatrzenia skargi na Przewodniczącego Komisji Porządku Publicznego, Zdrowia, Spraw Społecznych i Samorządowych Rady Miasta Tychy.

§ 2

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uzasadnienie stanowiska Rady Miasta Tychy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Tychy, upoważniając go do zawiadomienia Skarżącej o treści rozstrzygnięcia.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Tychy

Wojciech Czarnota

Uzasadnienie:

(Uchwała Nr XI/210/25)

2 kwietnia 2025 r. Skarżąca wniosła do Urzędu Miasta Tychy pismo skierowane do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Tychy, zatytułowane: „Skarga na Przewodniczącego Komisji Porządku Publicznego, Zdrowia, Spraw Społecznych i Samorządowych – na zachowanie wobec mieszkanki Miasta Tychy”.

Treść skargi wskazuje, że zarzuty odnoszą się zarówno do kwestii niezwiązanych bezpośrednio z kierowaniem pracami komisji (a więc niezwiązanych z pełnieniem szczególnej funkcji w Radzie), jak i do kwestii bezpośrednio związanych z kierowaniem pracami Komisji Rady.

W zakresie sprawowania mandatu bez bezpośredniego związku z funkcją Przewodniczącego Komisji należy zauważyć, że (za Rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Śląskiego z dnia 30 grudnia 2022 r., NPII.4131.1.1038.2022) „(...) Rada Gminy (...) – jako organ stanowiący gminy, nie posiada kompetencji do rozpatrywania skarg na radnych. Żaden z (...) przepisów nie normuje wprost kompetencji do rozpoznawania skarg na działalność radnego. Kompetencji takiej nie normuje też art. 229 k.p.a.(..), ani przepisy szczególne. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jak i doktrynie prawa utrwalony jest pogląd, że z konstytucyjnej zasady legalności, jak również z zasady demokratycznego państwa prawa wynika jednoznaczny wniosek, iż w przypadku, gdy normy prawne nie przewidują wyrażnie kompetencji organu państwowego, kompetencji tej nie wolno domniemywać i w oparciu o inną rodzajowo kompetencję przypisywać ustawodawcy zamiaru, którego bezpośrednio nie wyraził (wyrok z dnia 10 maja 1994 r., sygn. akt W 7/94, OTK 1994/1/23). Skoro zatem art. 229 k.p.a. nie wskazuje bezpośrednio podmiotu kompetentnego do rozpatrzenia skargi na wykonywanie zadań i działalność radnego - nie można jej domniemywać w oparciu o ten właśnie przepis. Bezsprzecznie radny rady gminy nie należy do kręgu tych podmiotów i nie ma jakichkolwiek celowościowych argumentów do przyjęcia, iż przepis ten pozwala radzie gminy na rozpatrywanie skarg na radnego rady gminy. Nie sposób również stwierdzić, że skarga na działanie radnego stanowi skargę na działalność rady gminy (...) należy przywołać art. 7 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego z dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r., Nr 124, poz. 607), zgodnie z którym status przedstawicieli wybieranych do władz lokalnych powinien zapewniać swobodne wykonywanie ich mandatu. Mandat radnego ma charakter mandatu wolnego. Radny w ramach działań zgodnych prawem ponosi jedynie polityczną odpowiedzialność przed wyborcami”.

Natomiast w zakresie dotyczącym bezpośrednio funkcji Przewodniczącego Komisji należy zauważyć, że skarga ta nie jest skargą na organ, jakim jest Rada Miasta, a zatem nie znajduje tu zastosowania art. 229 pkt 1 k.p.a. Nie można bowiem postawić znaku równości ani porównywać pozycji przewodniczącego rady gminy z samą radą gminy, a tym bardziej z przewodniczącym jej komisji (zob. odpowiednio: A. Wierzbica, *Organ właściwy do rozpoznania skargi na przewodniczącego organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Glosa do wyroku NSA z dnia 1 sierpnia 2018 r., II OSK 1362/18*, ST 2019, nr 6, s. 94–100). Nie istnieje przepis, który dawałby podstawę jakimkolwiek organowi władzy publicznej do rozpatrzenia skargi na przewodniczącego „wewnętrznego organu” Rady Miasta. W związku z tym, że nie został wskazany organ właściwy do rozpoznania przedmiotu skargi, nie znajduje również zastosowania art. 231 § 1 k.p.a.

Podsumowując - wzięwszy pod uwagę powyższe ustalenia oraz stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miasta Tychy postanawia jak w sentencji uchwały.